

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fenegyerek.

Pécs, 1899. november 18.

Nagy vitézi torna volt tegnap a két kvótaküldöttség között, a melylyel végződtek is a bizottsági tárgyalások, még pedig mint előre látható volt — eredménytelenül. Szinte dagad az ember keble a hazafias érzettől, hogy a magyar bizottság, miután 34.25 százalékos kvótát megajánlott, *nem engedett tovább egy tapodtat sem*, dacára annak, hogy a közösen elfogyasztott bankett békítő hatása alatt állott, dacára annak, hogy alig pár tizedrészt százalék volt már csak a különbözet.

Az osztrák bizottsági tagokat a bankett pezsgője olyan olvadékonyakká tette, hogy már azt is ajánlották, vágják ketté azt az 0.55% differenciát s adjon a magyar bizottság még egy negyed percentet, akkor kész az egyesség s az uralkodó meg lesz kimélve a döntésnek különben ránehezedő odiumától.

De a magyar bizottság makacsul megkötötte magát; csak azért sem ad egy fikarcnyival sem többet, még a híres magyar lojalitást is a pad alá csapta; sajnálja ő felségét, de nem tehet róla, a döntés nehéz földadatát nem veheti le vállairól.

Természetes, hogy a jámbor osztrák sógorok is megharagudtak ilyen megátalkodott makacsság láttára s bizony ezer szerencse, hogy ez a tárgyalás már nem

a bankett-asztal mellett folyt, mert különben még pezsgős üvegeket röpitettek volna egymás fejéhez. Így azonban csak egyszerűen megszakitottak minden további tárgyalást s szörnyű nagy haragban váltak el egymástól az imént még békésen kocintgató felek.

Nos hát ennek a vitézi komédiának a fő-főrendezői megelégedetten dörzsölhetik a kezeiket, mert várakozáson fölül sikerült elérni a kitűzött célt: ha már minden elveszett is, *a becsület meg van mentve!* A magyar nemzet bele fog nyugodni az igazságtalan kvótaemelésbe, mert hát a magyarok a kvótabizottságban mégis csak megmutatták, hogy milyen fenegyerekük, akik nem engednek packázni magukkal s még egy negyed percentnyi engedményt sem hajlandók tenni, még a király kedvéért sem. Hát kell-e ennél nagyobb virtus, hisz ez már határos a pártütéssel.

Igy fest a kvótatárgyalási komédia zárójelenete, a melyet gondos kezekkel készített elő a paktumok és formulák nagymestere, a jog, törvény és igazság bajnoka: Széll Kálmán.

Mert hát voltaképpen úgy állt a dolog, hogy Magyarország kvótájának fölemelése legalább is 3%-kal, vagyis a mostani közös költségvetés szerint legalább évi öt millióval, előre elhatározott dolog volt s a magyar kormánynak ki lett adva az ordré, hogy ezt Magyarországgal fogad-

tassa el. Bánffy báró erre azt mondta, hogy ezt a parancsot csak úgy viheti keresztül, ha az erre a célra alakítandó parlament megválasztatására teljesen szabad kezét és sok-sok pénzt adnak neki.

Választatott is olyan parlamentet, a mely megszavazta volna akár a végleges beolvasztást is Ausztriába, ha ez előnyösebbnek nem tartotta volna megmaradni a mostani berendezés mellett, amely Magyarországnak külön kiszípolozására sokkal kedvezőbb. De hát a mester mégis áldozatul esett, mert nem értett a formulákhoz, nem volt diplomata s erőszakkal akarta teljesíteni a parancsot.

Jött helyébe a sima diplomata, aki szintén megígérte a kvótaemelést, de azt is megmagyarázta odafönn, hogy erőhatalommal semmire sem lehet menni, mert ha sikerülne is a magyar országgyűléssel elfogadtatni ezt a kinos sarcot, azzal célt érni mégsem lehetne, mert hisz kettőn áll a vásár s az osztrák parlamenti viszonyok olyanok, hogy ott semmiféle kvóta-javaslatot elfogadtatni nem lehet, legyen a magyar országgyűlésen elfogadott arányszám bármilyen nagy.

Mikor Széll Kálmán a hatalom polcára került, a Reichsrathban úgy álltak a dolgok, hogy a német obstrukció lehetlenné tett ott minden parlamenti működést, arra sem lehetett hát számítani, hogy bármilyen kvótajavaslat csak tárgyalásra is

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Miniszterjárás volt e héten nálunk. Örültek is, drukkoltak is a hivatalos keblek. Örültek, hogy végre-valahára egy *eleven miniszter* is ellátogat Pécsre s nekünk többé nem kell nem is a város vendégeként érkező miniszteri titkárok tiszteletére kitűzni a városháza tornyára a lobogókat, mikor egy valóságos minisztert is ünnepelhetünk. De drukkoltak is amiatti félelmükben, hogy hát ha nem talál valamit rendben a miniszter és akkor megharagszik.

Nos, haragudni nem haragudott meg a kereskedelmi ügyek minisztere, de hogy önmagára bosszus volt, az több, mint bizonyos. Hogyne, mikor egy rövid napot szánt annak a sok látnivalónak a megtekintésére, a mi Pécsen van s a minek az alapos megismerésére két nap is édeskevés lett volna.

Mert bizony bejárni Szabolcsbányát, Bányatelepet; fogadni küldöttségeket, megnézni ipartelepeket és gyárat még egy szárnyas Merkúrt is kifárasztana, nemhogy egy minisztert. S mindemellé még végigenni egy lukullusi regelit, egy fejedelmi ebédet, végigélvezni a frissítőket, pezsgős uzsonnát, Pietro Carusot

és díszbankettet: ez több a soknál, ezt legfelebb Hegedüs Sándor bírja megtenni.

Node, ha ő nem panaszkodott, mi se panaszkodjunk. S most már csak várjuk türelemmel, miféle áldások szakadnak a nyakunkban a miniszterjárás nyomán.

A tél, az már a nyakunkba szakadt. E héten havat is láttunk. Kicsiny pelyhekben hullott alá az első hó s a földre érve vízzé vált és bemocskolta, sárossá tette a talajt.

A sár magában véve elég kellemetlen dolog, az emberek mégis örültek az első havazásnak és az utcán vígan nyüzsgött a nép — esernyők alatt.

Az első hó előhírnöke a bekövetkezendő télnek s az emberek általában szeretik a telet.

Az iskolás gyermekek vígan hangoztatják utcaszerte:

— Esik a hó!

Van öröm: jön a tél minden gyönyörűségekkel. Lesz csuszálás, korcsolyázás, hógolyózás . . . és ezertéle más multság, minőket a tél csak nyujthat.

A bakfisruhából az imént kivetkőzött leány kecsesen emeli meg a sáros aszfalton az első hosszú ruhát, melyet életében még nem viselt és kimondhatatlan örömmel gondol arra a világra, mely most előtte megnyílik; itt a táncmultságok szezonja. Ő is örül az első hónapnak, a tél előhírnökének! Vajjon illuziói nem fognak-e mihamar úgy széteszlani,

mint a hogy elolvad ez a friss hó és lesz belőle — sár?

Közeledik a Karácsony is, a szeretet ünnepe, kicsinynek — nagynak, szegénynek — gazdagnak örömmünnepe, az emberi nem megváltásának emléke.

Mily szerencsés helyzetben vannak s mily boldogok azok, kiknek örömét az anyagi gondok nem zavarják!

A szegény emberek bizony nem kis aggodalommal néznek a közeledő tél elé. Nekik a tél kevés örömet hoz, de annál több szenvedést, mert a fa drága és meleg ruhára sem telik . . .

Ők aggódó tekintettel néznek a beborult égboltozatra és szomorúan mondják:

— Esik a hó . . .

Pedig e hét első napjára azt jósolta *Falb* ur, hogy vége lesz a világnak. De hát a leveli békának felcsapott német professzor jóslata, mint annyi sokszor ezelőtt, most sem teljesegett be és a világ vége helyett még csak egy valamire való csillaghullásban sem volt részünk, mert hiszen borult volt az ég s jó volt, ha a hold annyit világított, hogy nem törték be az orrukat az éjjeli sötétben járó lumpok. Magáról erről a világ végét jelentő, de még csak alig látható csillaghullásról egy tudósunk a következőket írja:

Valahányszor egy tönkrement üstökös roncsai kereszteződnek földünk pályájával, mindig fölmerül az a félelem, hogy hátha az

kerülhessen. A németek megbékítésére ki-
esztelt rendszerváltoztatás meg azt idézte
elő, hogy a sértődött többség nem szavaz
meg az új kormányra semmi olyant, a
mit az ő volt parlamenti kormánya a né-
metek ellentállása miatt keresztül nem
vihetett.

Annyi tehát kétségtelen volt, hogy a
kvótamegállapításnál az uralkodói döntés
most sem lesz elkerülhető, akár megegyez-
nek a kvótaküldöttségek, akár nem. De az
uralkodói döntés sem maradhatott meg az
eddig keretekben, mert akkor a fogyasz-
tási adók átutalását még az osztrák kor-
mány sem fogadja el, nemhogy a Reichs-
rathtal elfogadtatni lehessen.

Az volt hát a föladat, hogy az *ural-
kodónak lehetővé tegyék a magyar kvóta
fölemelését a nélkül, hogy ez Magyarország
ellen irányuló igazságtalanságnak tűnjék föl.*
Erre a célra pedig az volt szükséges, hogy
a kvótaemelésre nézve az illetékes magyar
alkotmányos organum részéről tétessék meg
az ajánlat.

Ezt Széll Kálmán megígérte s amint
láttuk, szerencsésen ki is vitte. A magyar
kvótaküldöttség, amely eddig a megdönt-
hetlen érvek és adatok egész fegyvertárá-
val verte vissza az osztrákok minden zsa-
roló követelését s még tisztán politikai
tekintetekből is csak egy csekélyke tört-
számmal tartotta megemelhetőnek az eddigi
magyar kvótát, most minden különösebb
emóció nélkül egyszerre két egész percent-
tel ajánlott magasabb kvótát, aztán pedig,
hogy a további »közlekedést« lehetővé tegye,
sütba dobta a számítási alapokat s el-
kezdte a cigány-licitációt az osztrák kül-
döttséggel az ország bőrre.

*Ennek a közlekedésnek addig kellett
folytatódnia, míg a két ellentétes ajánlat
között oly csekély diff. encia marad, a
melynek uralkodói döntéssel való megfele-
zése alig számbavehető csekélységet képez,
mégis kiadja azt az emelést a magyar*

össze ütözik a mi földünkkel s minket, e
sárteke lakóit úgy össze lapit, mint a hogy
ami a légyecsapóval nyáron agyoncsapjuk az
alkalmatlan legyeket.

Rendesen valamely csillagász kiszámítá-
sára és kijelentésére hivatkoznak az e hírek
terjesztői s ha manapság már nem is rendíti
meg e hióbbír a világot, mégis több helyütt
félelmet gerjeszthet az emberekben, mert még
a magasabb intelligenciával bíró egyéneknél is
felmerül e kétség: hátha mégis?

A legutóbbi napokban is komolyan meg-
írt cikket olvastunk egyik előkelő napilap ha-
sábjaiban, a melyben cikkező nem tartja le-
hetőnek ugyan azt, hogy a föld egy-egy üstökös-
kössel összeütközhessek, de néhány kilométer
nagyaságú meteor vagy üstökös roncsoknak
földünkre való esését mégis megtörténhetőknek
véli, a mi aztán, ha a tengerbe hullana, az
onnan egy oly nagy hullámot szoritana ki,
hogy valahol egy részletes özönvíz állhatna elő.

Ha tehát e világvégben utazók már tel-
jes véget nem is hirdetnek, de legalább rész-
leges pusztulással igyekeznek félelmetessé s
ezzel feltűnővé tenni kijelentéseiket, vagyis
azok közül valók, a kik 50, esetleg 25 per-
centre is kiegyeznek, ha másként ez nem le-
hetséges. A bizonyos percentekben való kie-
gyezés azonban csak földi s nem égi jelenség,
az égi testek még nem ösmerik ezen sokszor
annyira előnyös modern intézményt és mint

*kvótának, a mennyivel Magyarországot előre
megsarcolni elhatározták.*

Igy jutott el a közlekedésben a ma-
gyar bizottság a 34.25 százalékhoz, az
osztrák pedig a 34.8 százalékhoz. Itt
már aztán meg lehetett állani, mert a két
szám közti különbség megfelelése már
kiadja a 34.52 százalékot, tehát azt a
számot, a melylyel Magyarországot meg-
nyomorítani egyelőre elegendőnek tartották.

Az osztrákok ugyan maguk akarták
elvégezni ezt a felezést s a megegyezést
ekként létesíteni, hogy annak a Reichs-
rathban való elvetésével megadhassák kor-
mányuknak a kegyelemdőfést, de erre Széll
Kálmánnak már nem volt szüksége s azért
az amugy is céltalan megegyezés erőlte-
tése helyett fölszabadította a magyar kvóta-
bizottság ellenálló erejét: mutassatok meg,
hogy tovább nem engedtek, mert ugyis
hiába engednétek.

És nem is engedtek! Ez, ha a magyar
ellenzék küzdelmét a kvótaemelés ellen
nem is fegyverzi le, de legalább elveszi a
metsző élet, mert hát lehet azzal védekezni,
hogy ime a kvótabizottság mégsem hajolt
meg mindenben az osztrák követelés előtt,
és ami fő — ezzel el lehet némitani azt
az elégtelenséget, amely magában a kor-
mánypártban is kezdett már fenyegető mér-
veket ölteni.

A gyászmagyarkák ott a kvótaküldöttsé-
gben megtették a kötelességüket, mikor
jobb meggyőződésük ellenére 2.65%-kal
magasabb kvótát maguk megajánlottak, most
már adhatják a fenegyerekek szerepét, mert
most már elég, ha az uralkodói döntés a
különbséget megfelelése, a magyarok aján-
latához egy negyed százalékot alig meg-
haladó összeget csap hozzá: így is kijön
majd 34.52%-os magyar kvóta s akkor
még el is dicsekedhetünk vele, hogy siker-
ült az osztrákokat becsapni, mert a terve-
zett 3%-os kvótaemelésből lecsiptünk
nyolc századrész százalékot.

a feltétlen igazságnak követői, nem is fogják
azt elfogadni soha.

A naprendszerünknek, a mi világűrbeli
otthonunknak, épen úgy megvan az ő élet-
tartama, mint nekünk embereknek, vagy a
rövidlétű tisztavirágnak, avagy akár a még
ennél is rövidebb élettartamu s emberi érzé-
kekkel fel sem fogható parányoknak.

Naprendszerünk ezen életidejét ha le-
járta, épen úgy meghal, azaz átalakul, mint
a hogy ez minden földi dologgal véghez fog
menni egykoron. Naprendszerünk megszület-
tén, elfoglalta a helyét a világűrben s az az
erő, a mely a bolygókat kilökte a Napból, rö-
píti azt nekünk szédületes gyorsasággal tova
s ha ezen erő százezredek vagy milliomedok
multán megszűnt, a bolygók is csak úgy vissza
fognak térni a napba, mint a hogy mi vissza-
térünk a földbe, a melyből születünk.

Addig azonban van még elég időnk, oly
hosszu lesz az az idő, hogy addig újabb és
újabb meteorrajok, vagyis szétmállott üstökös-
sökkel fog földünk találkozni, de ezek rész-
ről soha sem fogja semmi baj sem érni, leg-
feljebb, ha derült, tiszta lesz az égbolt, úgy
ezen világűrbeli rendez-vous alkalmával egy
felséges égi tűzijátékban gyönyörködhetik a
földi halandó szeme. Ezen égi rakétákból egy-
nemely földünkre is leeshetik, a mi azonban
legfeljebb egy pár métermázsás lehet, semmi
esetre azonban pár köbkilométer nagyságú, a
mely képes lenne a tengert ráncosítani.

Milyen óriási vívmány! Éljenek hát
a fenegyerekek ott a magyar kvótadeputá-
cióban!

Hegedűs miniszter Pécssett.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 18.

Tegnap este megjelent lapunkban a ke-
reskedelmi miniszter pécsi látogatásának rész-
leteit a Littke-pezsőgyár megtekintéséig kö-
zöltük, hol a miniszter épen lapunk zárta-
kor járt.

A pezsőgyárban Littke József családjá-
val fogadta a minisztert, ki a feldiszített gyári
helyiségeket megszemlélvén, mindenben meg-
elégedését fejezte ki. Majd asztalhoz ült az
egybegyült fényes társaság és kedélyes társal-
gás között töltöttek el egy jó félórát, élénken
tárgyalva a város kereskedelmi, ipari és vas-
utügyeit.

A miniszter Littkéektől a püspöki palo-
tába hajtatott s ott megpihenvén, a legszívé-
lyesebben bucsuzott el Hetyey Sámuel me-
gyéspüspöktől, szives és vendégszerető házi-
gazdájától s a püspöki fogatba ülve, főispán
kiséretében a színházi diszeloadásra hajtatott.

(A színházban.)

Pont 8 órakor érkezett a miniszter a
színházba, hol az előcsarnokban Majorossy
és Vaszary Gyula főkapitány Imre polgármes-
ter üdvözölte. A minisztert Tiszay Dezső
igazgató kalauzolta a páholyába,

A nézőtér valóban ünnepi színezetet mu-
tatott abban a pazar villanyfényben, melyet
a menyezet összes ivlámpái s a páholsorok
mentén elfutó izzólámpák szortak szerteszté a
díszes teremben. A miniszter páholya gazda-
gon volt vörös drapériákkal díszítve. A páho-
lyokat és földszinti ülőhelyeket elegáns közön-
ség foglalta el, az urak feketében, a hölgyek
estély-toilettben jöttek el a diszeloadásra.

A miniszter és kíséretének megérkezte
után felgördült a függöny s a nézők elé tárult
a »Görög rabszolga« pazar díszítésű első je-
lenete, melé a vendégeket láthatóan kellemes-
sen lepte meg. Tiszayné, Szekula Sárika, Ti-
bor Lóri és Mezey Andor ismételt tapsokat
arattak pompás dalaikért.

Az operett első felvonásának vége felé
az óramutató elérvén a kilencet, a miniszter,

Az ilyen égi találkozások alkalmával a
napilapok tárcarovatában eléggé bőven le van
írva, hogy micsoda szellős legények ezek az
üstökösök s így azoknak roncsai sem lehet-
nek különbe, amelyeknek legnagyobb része,
ha földünk légkörébe kerülnek, ott égnek el,
csak igen kevés esetben esik le egy-egy közü-
lök földünkre, amelyeket mi aztán összesze-
dünk s mint a meteor-köveket muzeumokban
őrizzük.

Aki e meteor-köveknek tekintélyes nagy
példányait látta s elgondolja, hogyha ezeknek
valamelyike, valakinek a fejére zuhanna: az
a valaki aligha tudja, a tudósok minden bizo-
nyítgatása dacára is, elhinni, hogy azok az
üstökösök olyan nagyon szellős legénykéek vol-
nának, vagyis hogy anyaguk csak olyan gáz-
szerű ritka anyag lenne, aminek különben a
lehulló roncsok vagy amint azokat mi nevez-
zük: meteorok szintén ellent mondanak.

Ezen üstökösök roncsaiból lehullott me-
teorok igen is kemény anyagok, mutatják azok-
nak magvát, amely magból, ha le találna esni
egy pár köbméter nagyságú darab, biz az nagy
temetést okozna itt a földi lakók között.

Egy ilyen darab azonban egyáltalában le
nem eshetik földünkre, le nem eshetik pedig
azért, mert a világegyetem a kölcsönösség tö-
kéletességén épülvén fel, e kölcsönösség azt
megtörténni nem engedheti, mindaddig, amíg
az hatásában vagy élettartamában nem vál-
tozik.

kinek tegnap percekre volt kiszabva az ideje, kíséretével távozott a színházból, hogy a nemzeti kaszinóban kilenckor kezdődő banketten megjelenjen.

A távozó miniszter *Tiszay* igazgatónak a legteljesebb meglegedést fejezte ki, egyben élénk sajnálkozásának adott kifejezést a fölött, hogy az eléje szabott program nem engedte meg neki az egész előadás végignézését.

Hasonlóképp nyilatkoztak *Szterényi* József miniszteri tanácsos és *Hollán* Sándor miniszteri titkár is, kik egész lelkesedéssel adták kifejezést meglepetésüknek a pazar kiállítás és a közreműködők művészi játéka és énekelőllött.

A miniszter távozása jeladásul szolgált a banketten résztvenni szándékozó uraknak is a nézőtér elhagyására, úgy, hogy *Bracco* színműve „Don Pietro Caruso” már meglehetősen megritkult sorok előtt mutatkozott be. *Bakó* László ismét fényesen csillogtatta művészi tehetségét a lélektani képtelenségekkel teli címszerepben s ha alakításában némi túlzásra ragadtatta is magát, ami a művészi természetesség rovására esett, figyelembe kell vennünk azt, hogy ez inkább a szerző, mint az alakító művész rovására esik, mert valóban emberleletti fölaladatot is elfogadható természetességgel alakítani az olyan jellemet, a mely maga természetellenes.

Az előadásnak fél 11 órakor lett vége, mikor már a diszes fogatok egész tábora gyülekezett a kaszinó épülete elé, hogy a minisztert és kíséretét a vasutra szállítsák.

(Bankett a Nemzeti Kaszinóban.)

Este 9 órára volt kitűzve a miniszter tiszteletére a bankett a Nemzeti Kaszinóban.

Ide a miniszter a főrealiskolából jött, hová a színházból kocsizott, hogy a *Dischka* Győző igazgató vezetése alatti gőzkazánfűtő tanfolyamot megnézze. *Szterényi* József miniszteri osztálytanácsos és *Záray* Károly dr. kamarai titkár kíséretében.

A bankett a kaszinó pompásan feldisített, fényes nagytermében féltízkor kezdődött. A miniszter jobbán báró *Fejérváry* Imre dr. főispán, balján *Kardos* Kálmán képviselő ültek s mellettük *Pannos* Alajos ezredes, *Balogh* Károly táblai tanácselnök, *Cankl* Rudolf ezredes *Vértesy* Kálmán miniszteri osztálytanácsos, dr. *Hollán* Sándor titkár, *Tormay* Károly alispán, *Majorossy* Imre polgármester, *Littke* József *Weisner* Rajmár, báró *Zech* Arnold, *Szterényi* József miniszteri tanácsos,

Hát a világ vége ezen bölcséleti okok miatt sem állott még be. De holmi hivatali basáskodásnak, mócsai inkvizíciónak immár vége van. A bíróság szigorúan elítélte a mócsai emberkinzókat s így példát szolgáltatott azoknak, a kiket illet, hogy az ur hiába ur, ha olyant követ el, ami embertársainak árt, hát könnyen börtönbe kerülhet.

Lassankint kezdjük is belátni, hogy félig-meddig kilépünk már a civilizálatlan nemzetek sorából. És erre vonatkozólag nagyon aktuális ez a kis vers, mely szintén a hét eseményei hatásának terméke. Ime:

Mindenünk van már — félig,
Boldogok is vagyunk — félig,
Szabadságunk is van — félig,
Hadseregünk is van — félig,
Arany, ezüst is van — félig.

S ha ez a sok »félig« nem kell,
Dugd be szádát az »egész«-szel:

Adó, az már van — egészen,
Törvény a papíron — egészen.
Közös hadsereg — egészen,
Államadósság — egészen
Basáskodás — egészen,
Megpenzió is — egészen,
Farkcsóválás is — egészen,
S hivatal, cím reá készen.

S ha agyad e sok »egész«-en
Megzavarodik egészen:
Menj haza, fekdj le szépen,
S ne törd a fejed az egészen.

Kövágó Őrs.

Sávell Kálmán, *Erreth* János, *Opris* Péter, *Percel* Béni képviselő, *Leitner* Mór, zágrábi vasuti üzletvezető, *Ullmann* Lajos vezérigazgató, *Aidinger* János, *Jagits* József és *Brázay* Kálmán képviselők. A többi asztalokat városi megyei és állami tisztviselők, törvényhatósági bizottsági tagok s kereskedelmi és iparkamara tagjai ültek körül s az izletes menut a *Rácz* Gusztai zenekarának hangjai mellett fogyasztották.

Az első felköszöntőt báró *Fejérváry* Imre dr. főispán mondotta a királyra a következőkben:

Nagyméltóságú Miniszter Úr! Igen tisztelt uraim! Hangoknak egyenlő egybecsengése még nem harmonia.

A harmonia lényege abban áll, hogy egy hang uralkodjék a többin. Ez a harmonia törvénye a hangok világában, de törvénye a nemzeti érzelmek világában is! És mi az alap hang a magyar nemzet szívében? Mi hozta létre a magyar nemzeti érzelmek összhangját? Létre hozta ezt a legalkotmányosabb király iránti rajongó szeretetünk, az a szeretet, a mely ma is arra indít bennünket, hogy nyílt szívvel foháskodjunk az Isteni gondviseléshez: éltesse, tartsa meg sokáig forrón szeretett királyunkat:

Első Ferenc József Ó Felsége éljen!!

A vendégsereg állva hallgatta végig a felköszöntőt s lelkesen éljenezte a királyt.

Tormay Károly alispán a minisztert élte, mint a hazai ipar, kereskedelem és közgazdaság apostolát.

Majorossy Imre polgármester emelkedett fel ezután s a következőket mondta:

Nagym. kereskedelemügyi m. kir. miniszter Úr! Azt tartja a közmondás: magyarnak Pécs, németnek Bécs. Habár ezen ősi közmondás eredeti értelme Nagy Lajos király egykori egyetemi városára már csak reminiscencia, mert nemzeti szerencsénk — az ország szívéen — méltó büszkeségünkön a hatalmas székesfővároson kívül már több szép és a modern igényeknek sokban tán meg is felelőbb művelt magyar várossal bir hazánk, mégis ki tagadhatná igazságosan azt, hogy a forgó viszon tagság járma alá oly sokszor került s mindig önjerejére utalt városunk nem-e most is a magyar nemzeti szellemnek nagy vidéket átalakító, uraló otthona és hűen örökdő végvára, valamint a magyar ipar és kereskedelemnek az ország szélén igen számottevő és így országos gondozásra nagyon érdemes vidéki gócpontja, szóval Pannonia oly határvárosa, a hol mindenki átérezte és jövőre is átörökíti ezen költői jelszónak igazi értelmét »a haza minden előtt és haladás minden irányban«. Ezen állításom klasszikus tanuja ép Nagyméltóságod, a kit nagyon is tevőleges multjánál fogva minden gondolkozó hazafi örömmel lát; a nemzeti munkaerő felkeltője, fölvillanyozója, utmutatója, vezére ugyanannak és a ki eddigi törekvéseinket méltányolva, mód nélkül drága idejéből készségesen szánt egy fáradságteljes napot nekünk csak azért, hogy viszonyainkat éleslátásával áttekintse, bennünket megismerjen s ezen tevőleges alapon a közjóra való küzdelmünkben segítő, felemelő eredményt biztosító karjait nyujtsa. Nagy örömet oltott be ezzel Nagyméltóságod szíveinkbe, mert ezzel nemcsak reményt nyujtott, hanem azon tudatra ébresztett, hogy a vidéki magyar városoknak is felderül már, mert ezek erejének, hatásának fokozását országos érdeken Nagyméltóságod dédelgetett programjába vett célul tűzte ki. A hálás érzelmek legőszintébb nyilvánulásával üdvözöljük ezért Nagyméltóságodat s a midőn biztosítjuk, hogy nemes intencióinak mindig ügybuzgó munkásai leszünk, forrón óhajtuk, miként a magyarok Istene annyi testi erőt, annyi eredményt és a közélet férfainak asyllumában az igazságtalan támadások elleni küzdelemre erőt nyujt és boldogságot juttasson Nagyméltóságodnak osztályrészéül, mint a mennyi nemes ambícióval és fenomenalis tehetséggel tör az összhasa érdekében küzdelmes céljai felé!

Isten éltesse soká annak első emberét, Erdélyben a magyar szellem régi fenkölt választott bajnokát, kincses Kolozsvár rajongóan szeretett képviselőjét, kereskedelemügyi miniszter ur Ó Nagyméltóságát!

Littke József, kamarai elnök, a magyar ipar és kereskedelem jövőd felvirágozására s e virágzás előmozdítójára, a miniszterre emelte poharát.

Kardos Kálmán hosszabb beszédben beszélt a pécsi és baranyai emberről, kereskedőről, iparosról s áldást és sikert kért a miniszter munkálkodására, mely az országban tett körutjában vezette s ma közénk, Pécsre hozta.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter tartott ezután mélytartalmu, emelkedett szellemű beszédet, melyben úgy jellemezte miniszteri munkássága céljait, hogy van benne valami a néptanítóból és az apostolból. Tanulni és buzdítani jött közénk is és tanult, megismert sok hasznos, dicséretes, szép dolgot. Beszélt a magyar iparnak teremtendő nemzetközi piacról, melyre ki kell terjeszteni a nagyipart és kereskedelmet is. Fejlesztetni kell az ipart és a kereskedelmet s ő erre törekszik, mint apostol, mint munkás, mint képviselő, mint miniszter és mint ember. Éltesse a vendégeket, Pécs és Baranyamegye közönségét.

Záray Károly dr. éltesse még a minisztert s *Dobszay* István, az lpartestület nevében szólt.

Háromnegyed tizenegy felé járván az idő a bankett véget ért s a miniszter és kísérete lejöven a Kaszinóból, a várakozó kocsikra ültek és a vasuti pályaházhoz hajtottak.

(Az elutazás.)

A vasuti állomásnál 150 bányász lámpákkal állt sorfalat, mikor a miniszter megérkezett s lelkesen üdvözölték:

— Jó szerencsét!

A miniszter pár percig a váróteremben időzött s azután kiment a perronra, az érkező vonathoz. A Zsolnay-gyári tűzoltók zenekara ekkor rázendítette a »Himnusz«-t. A miniszternek *Majorossy* Imre polgármester megköszönte eljövételét, mire a miniszter is köszönetét fejezte ki a szives fogadtatásért. A vonat a Rákócy-induló hangjai mellett robogott ki egy negyed tizenkettőkor az állomásról Budapest felé.

Erzsébet királyné emléke.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 16.

Holnap lesz szent Erzsébet napja. E nap Magyarországon ezelőtt még csak rövid három évvel is az öröm napja volt s minden magyar áldva gondolt Erzsébet napján Magyarország királynéjára, kérve az Egek urától, hogy még sokszor és sokáig megérje Erzsébet királyasszonyunk az ő nevenapját.

Fájdalom, a kérlelhetlen sors teljesedését jobbnak tartotta a világokat mozgató isteni Gondviselés. A mi áldott lelkű királynénk tavalyi névnapja is gyásznapp volt már ebben az országban, mert hiszen egy emberi fenevad törétől átütött nemes szíve már hidegen, dobogás nélkül pihent ekkor a bécsi kapucinusok templomában.

És a hogy akkor gyászoltuk martirhalálát, szomorú kimulását az ő nevenapján, úgy, azzal az igaz érzéssel fogadtuk meg, hogy áldott emlékének mindenkor kegyelettel áldozunk, valahányszor Erzsébet napja elérkezik hozzánk, Hadd legyen ez a nap Árpádházi szent Erzsébet emléknappja, ezentul a magyarok Erzsébet királynéjának kegyeletos emlékünnepe.

Mert elmulik az ember, miként a föld porában eltaposott féreg. Szegény és gazdag, gyenge és erős, hatalmas és rabszolga, zsarnok és szelid, tudós és tudatlan, lángész és fogyatékos elme egykép a megsemmisülés felé halad és abban vész el örökre. Csillagok hul-

lanak le az égről; koronás fők dőlnek ki a földön s boldog az, kinek halála után is életet biztosít a kegyelet.

Ez a kegyelet azt sugja lelkünknek, azt mondja szívünknek, hogy nem halt meg a magyarok áldott lelkű királyasszonya, Erzsébet királyné. Mulandó teste költözött csak el közülünk, de lelke és szívének áldott emléke itt él ma is és élni fog a magyarok földjén a kegyelet által!

Ez a kegyelet az Isten házában merit erőt és bizalmat magának. A templomokban Erzsébet királyné névnapja alkalmából gyászistentiszteleteket tartanak az egész országban s a hívő lélek ott bocsájja forró imáját a Mindenhatóhoz Erzsébet királyné lelkiüdvéért.

Mivel Erzsébet napja az idén vasárnapra esik, a királyné lelkiüdvéért holnapután (hétfőn) tartják meg templomainkban a gyászmisét. Ilyen gyászmise lesz délelőtt 9 órakor a székesegyházban és 10 órakor a belvárosi plébániatemplomban, hol a városi Tanács és a törvényhatóság tagjai is megjelennek. A főgimnázium ifjúsága, a főreáliskola, kereskedelmi iskola és a jogakadémia szintén gyászmisét hallgatnak. Valamint megjelennek a gyászmisén a községi elemi iskolák és a polgári leányiskola növendékei is.

Erzsébet királyné emlékezetének Pécs város közönsége már ma (szombaton) este kegyelettel áldoz.

A pécsi *Katholikus Kör* nyújt erre közönségünknek alkalmat, mert palotája dísztermében este 8 órakor rendezendő felolvasó estélyét teljesen Erzsébet királyné emlékének szenteli.

Az emlékünnepen a *pécsi nők dalegyesülete* Grieg »Apácák kara« című gyászdalát adja elő első számként. Azután *Bitter Illés*, főgimn. tanár, az ismert jeles szónok tart ünnepi beszédet »Erzsébet királyné emlékezet« címmel. Majd *Verdi »Ave Mariá-ját* énekl *Kaffka* Károlyné urnő, harmonium-kiséret mellett. *Éhn* Emilia urhölgy szavalja el ezután *Lampért Gézanak* egy Erzsébet királyné emlékére írt költeményét. Végül a *Pécsi Dalárda* *Storch »Ima«* című férfikarát adja elő tenor szoloval és négykezes zongorakisérettel.

Holnap (vasárnap) délelőtt féltizenegy órakor a városi Tornacsarnokban a *főreáliskola* rendez gyászünnepélyt a királyné emlékére. Az ünnepély *Eckhardt Antal »Gyászdal«*-ával kezdődik, melyet az intézet dalköre ad elő. Azután *Gallovich János* tanár tart emlékbeszédet Erzsébet királynéről. Majd az 52-ik gyalogezred zenekarának kísérete mellett *Haydn* egy gyászdalát énekl az intézeti dalkör. Azután *Sasváry Géza*, VIII. oszt. tanuló szaval alkalmi költeményt. Végül a katonazenekar kísérete mellett az intézeti dalkör *Eckhardt Antal* megzenésítésében *Ciglányi Béla*, kir. ítélőtáblai bíró »Elegiá«-ját adja elő. A szép költemény a következő:

Genf.

(Évforduló.)

A nap ragyog, jerünk
Kiszállni kék habokra,
Ég őrzi életünk
És biztató ez óra,
Vigan megtérhetünk,
Ha száll a nap nyugvóra.

»A hegy felől a felleget
Elkészít a veszélyre:
A lomb, a hab rezegnek,
Ború vonul az égre,
Madar száll rejtekébe«.

Nyüzsög a nép a parton,
Mind, mind örül a létnek;
Csak gond s a bú maradt honn —
Felhangzik a víg ének,
Nincs gátja víg kedélynek.

»Hajóra ma ne szálljatok,
Mert egyre vész közelget,
Előle jókor fussatok,
Hullámok eltemetnek!«

Mi volt ez? Óh Teremtő,
Te irgalomnak Atyja!

Villám sivit, rettentő,
Kiséri népek jajja.
Napunk mi gyászos!
Óh ember, imádkozz:
A villám, szent egek,
Anyánktól foszta meg!

Vasárnap délután 5 órakor lesz a városi tornacsarnokban Erzsébet királyné emlékére a *Mozart-Requiem* előadása. Az előadást a pécsi nők dalegyesülete és a pécsi dalárda rendezi s az előadó énekkarban a női és férfi-énekesek között városunk legszebb hangú nő és férfi dalosai vesznek részt. A szoloikat *Kaffka* Károlyné urnő, *Fektér* Ferenc és *Müller* Antal énekl; a zenekarban az 52-ik gyalogezred zenekara, *Füredi* Sándor hegedűművész és a Zenekedvelők egyesületének elsőrendű tagjai vesznek részt.

A *ciszt. r. pécsi r. kat. főgimnáziuma* holnapután (hétfőn) d. e. 8 órakor tartja az intézet nagytermében Erzsébet-emlékünnepegyét a következő műsorral: 1. Lányi: Gyászdal. Énekl a főgimn. énekkar. 2. Emlékbeszéd. Tartja *Nagy Benjamin* dr., főgimn. tanár. 3. »Boldogok az Úrban...« Előadja a főgimn. énekkar. 4. *Váradny Antal*: Erzsébet. Szavalja *Csernits Jenő*, VIII. o. t. 5. Himnusz. Énekl a énekkar.

Holnap a templomokban Erzsébet királyné emléksobrára gyűtenek. Így tehát Pécs város közönsége a fentiekben méltó kegyelettel fog áldozni a magyarok martirhalált halt királynéja emlékének a holnapi Erzsébet-nap alkalmából!

Hirek.

Pécs, 1899. november 18.

Színházi hét.

A kis *Baróthy* Irmácska levelet kapott a mai postával. Az illatos rózsaszínű levélborítékból egy szerelmes poéta zöngeménye hullott a naiva ölébe.

A rózsaszín mezőkre, a szerelmesek antracin tintájával ez vala karcolva:

Aranyos kis babuskám
Élek, halok magáér
A korzóra jőjjön el
Holnap este ha ráér.
Kék, fehér vagy rózsaszín
Legyen a kis ruhája
Piros rózsát vagy szegfűt
Tegyen a gomblyukába.

És a kis Irmácskának ezóta folyton ver a szíve. Alig várja, hogy vége legyen a vasárnap délutáni előadásnak és hogy a korzóra mehessen. Meglássák, hogy ott lesz s piros szegfűt fog kitűzni!

Érdekes vidéki szinlap került a héten kezembe. Hektographirozva van s úgy látszik, hogy a szegény direktornak még nyomdafestékre sem telik.

Szenzációs ujdonság! Itt először! A budapesti vigszínház nagyhatásu ujdonsága, mely Európa összes szinpadain a legnagyobb sikert aratott. Pécsváradon, az iparos olvasókör nagytermében, ma kedden 1899. november 14-én adatik:

Trilby.

Szinmű 4 felvonásban, írta: Paul J. Potter.

SZEMÉLYEK:

Trilby O' Ferral	— — — —	Halászné Róza.
Taffy) festők	— — — —	Szigeti Géza.
Sandy)	— — — —	Zágonyi Ferenc
Mrs. Bagott	— — — —	Zágonyiné Ella.
Billie, fia	— — — —	Almási Béla.
Svengali	— — — —	Kolozsi József.
Geckó	— — — —	Halász Dániel.
Karo, szinigazgató	— — — —	Hegedüs Ferenc
Vinárdné, házmesterné	— — — —	Pappné Katalin.

Helyárok rendesek. — Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók a színháznál. N. é. közönség! Közbe jött akadályok miatt még két előadásra *kénytelen vagyok becses körükbe maradni*, amiért is igen kérem, részesítsenek ezen két estén hazafias pártfogásukba.

Tisztelettel Halász Dániel igazgató.

Tiszay direktor vigasztalódhatik; még sem megy minden Pécssett oly szomorun, mint másutt. A szegény pécsvárad szindirektort pedig csak sajnálni tudjuk, hogy neki kell kérni a közönséget, hogy még két napig maradhasson Pécsváradon. Nálunk ez megfordítva szokott lenni. Ha a szini évad befejeződik, akkor mi szoktuk kérni a direktort, hogy társulatával szerencsételné még rövid ideig a várost.

Reméljük azonban, hogy a pécsvárad szinigazgató *Trilbyje* és *Svengálija* mégis csinált telt kasszát és a szegény direktor kis csapatával tovább vándorolhatott, hogy más városokban próbáljon szerencsét, vagy a kis városok műértő publikumának szegényére tovább gyakorolja magát a koplalás nagy művészetében.

Nagy Vilmát, »a mi Vilmácskánkat« a napokban a szinész páholyban láttuk. Hogy kokettirozott az ifjúsággal?! De viszont akadtak sokan a földszinti nézőtérén, a kik visszagukkerolták.

Nagy Vilma elhaló hangon, szokott kedves mosolyától kisérve mondta *Sebestyén* Gézanak, a ki egész este udvarolt neki:

— Tudja, sok szív dobogott már értem, de kár, hogy valamennyien csak a szivdobogásnál maradtak! . . .

Mint *Szulamith* ájulozott a minapában szinpadunkon *Tibor* Lóri. Megmutatta, hogy milyen kitűnő drámai erő lakozik benne.

Felvonás közben két *Don Juan* diszkurálgatott a baloldali páholyok egyikében:

— Te! hogy tetszett a primadonna elájulása az utolsó jelenetben?

— Hát természetesen elég természetes volt, de odahaza az anyósom sokkal természetesebben tud ájulozni! . . .

Szombaton este csak úgy gyártották a rosszabbnál rosszabb *Hegedüs* vicceket.

A színházi nézőtér fényözönben uszott, a páholyokat és a földszinti ülőhelyeket társadalmunk színe java töltötte be. *Tiszay* direktor helyett a Görög Rabszolgában *Nádasy* játszotta *Heliodórust*. *Mig* a közönség a földszinten gyártotta a rossz *Hegedüs* vicceket, addig *Nádasy* a kulisszák mögött a legeslegrosszabb *Hegedüs* viccekkel traktálta bohém környezetét.

— Tessék mondá rossz viccfaragó *Heliodórusunk*, — ezelőtt a karmester dirigálására *hegedüs* játszott nekem, *mig* szólót énekeltem, ma este pedig ugyancsak a karmester dirigálására én játszom a *Hegedüsnek*, ő meg, — tapsolna.

Petoló.

Naptár 1899. november 19-én és 20-án.

Naptár: vasárnap, nov. 19. — Róm. kath.: Erzsébet. — Prot.: Erzsébet. — Görög-kel.: (nov. 7.) Hieron. — Zsidó: Kislev 17. — Nap két 7 óra 14 perckor; nyugszik 4 óra 18 perckor. — Hold két 6 óra 17 perckor este; nyugszik 9 óra 48 perckor reggel. — Hétfő, nov. 20. — Róm. kath.: Bódog. — Prot.: Bódog. — Görög-kel.: (nov. 8.) Mihály. — Zsidó: Kislev 18. — Nap két 7 óra 15 perckor; nyugszik 4 óra 17 perckor. — Hold két 7 óra 17 perckor este; nyugszik 10 óra 26 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilitás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, éjjeli fagy várható.

Erzsébet királyné-emlékünnepe a főreáliskola részéről a Tornacsarnokban vasárnap fél 11 órakor és a főgimnáziumban hétfőn 10 órakor.

Mozart-Requiem előadása a Tornacsarnokban vasárnap 5 órakor.

Színház: vasárnap d. u. »Méltóságos csizmadia«; este »Felhő Klári«.

Pécsvidéki tanítónők rendkívüli közgyűlése hétfőn 4 órakor a polgári leányiskolában.

(Roskovics Ignác Pécssett.)

Mint lapunk tegnap esti számában személyi hír cím alatt már megirtuk *Roskovics* Ignác festőművész, *Morelli* Gusztáv fametsző tanár kíséretében tegnap este a budapesti gyorsvo-nattal Pécsre érkezett. Az illusztris vendége-

ket a pályaudvaron *Abt Sándor* a Zsolnay-gyár festőművésze fogadta. A festőművész ma délelőtt Zsolnay Miklós gyáros kalauzolása mellett, Morelli tanárral megtekintette a Székesegyházat, hol a templom freskói igen megnyertek Roskovics tetszését. Ezután délelőtti 10 órakor a Zsolnay-gyárba mentek a vendégek, hol Roskovics a király képekről készített kartonjait a Zsolnay-gyár festőművészei által festett s a királyi várpalotában elhelyezendő másolatokkal hasonlította össze. A látogatás eredményéről körülményesebben lapunk művészeti rovatában számolunk be.

— **(Adományok.)** E héten a népkönyhára adakoztak: Pécsi Takarékpénztár 100 frtot, *Cseh Ervin* miniszter adományából a város kiutalványozott 100 frtot. *Tiszay Dezső* 50 frtot. *Grósz Antal* (Üszögh), 30 frtot. *Özv. Sauska Jenőné* 25 frtot; *Eibach Emil* 5 frt; *Polgár László* 5 frtot és *Teleky József* 10 frtot. Terményekben: *Egedy Sándorné*: káposztát, burgonyát, zöldséget; *Simonffay Jánosné*, káposztát; *Aidiger Jánosné*, burgonyát, babot, hagymát ajándékoztak. A jótékony nőegylet karácsonytájjára adakoztak: *Özv. Sauska Jenőné* 25 frt és *Eibach Emil* 5 frtot.

— **(Segély a tűzkárosultaknak.)** Kisküküllővármegyében *Küküllővár* községben a nyáron 40 ház leégett s ugyanannyi család lett hajléktalanná. Szolnok-Dobokamegyében pedig *Szék* községben százket telkesgazda háza égett le. Végül *Palocsa* községben szintén nagy tűzvész volt, mely a fél falut elhamvasztotta. Most országos gyűjtést indítottak a tűzkárosultak felségélyezésére. Pécs szab. kir. várost is megkeresték gyűjtés végett. Esetleges adományok *Majorossy Imre* polgármesterhez küldendők.

— **(A lelkészek és a szegénységi bizonyítványok.)** A szegénységi bizonyítvány megszerzése nehezebb uton-módon

megy, mint egy diplomáciai kérdés lebonyolítása. A szegénység selymi ezt a bürokratikus copfot nagyon. Csak a hatósági aláírások összeszerzése maga nagy nehézségekkel jár. Némileg könnyíteni akar most a miniszter a szegénységi okmányok megszerzésén azzal a rendeletével, mely a városhoz érkezett ma. A szegénységi bizonyítványokat aláírja a polgármester, a rendőrőrkapitány és az illető felekezeti lelkész. Most a miniszter elengedi — a lelkészek aláírását olyan eseteknél, amikor a szegénységi bizonyítványok bélyegmentesség céljából kéretnek és használtak fel. Minden más esetben azonban továbbra is aláírják a szegénységi bizonyítványokat a lelkészek.

— **(Jó ellenőrzés.)** A közpénzek gyakori elsikkasztása, különösen *Krivány* aradi sikkasztása óta a hatóságok a pénztárak biztosabb ellenőrzésére kerestek módot. A belügyminiszter most a közpénztárak megvizsgálásának a szigorításával akarja megakadályozni a közpénzek elsikkasztását. Ma a törvényhatóságokhoz körrendeletet küldött a miniszter, amelyben elrendeli, hogy az adósleveleket, magánkötvényeket részletesen tartsák számon. A jövő év januárjától a pénztárvizsgálatoknál a magánkötvényeket egyenkint kell megvizsgálni, hogy szabályszerűen vannak-e kiállítva, rávan-e vezetve a telekkönyvi bekebelező-záródek s van-e becsü-levele mellékelve. Az adósleveleket ötven vagy száz darabonként kell csomagolni s lepecsételni. Ezenkívül minden csomagról részletes leltárt kell csinálni. Elrendelte a miniszter, hogy a házipénztár, a gyám-pénztár s az árvaszék kötvényeit külön kell kezelni.

— **(Baleset a vasuton.)** Ma délelőtt a pécsi pályaudvaron súlyos baleset történt. *Ruwald Lajos* kocsimester ugyanis egy vasuti kocsit megállítani akarván, annak kerékei alá kisebb köveket rakott, mi közben

az egyik kocsikerék a jobb kezefején átment s azt teljesen összezúzta. A szerencsétlenül járt kocsimesternek az első segélyt *Trixler Rezső* dr., pályorvos nyújtotta. *Ruwald* legalább is fél évig lesz szolgálat képtelen.

— **(Országos vásár.)** Holnap (vásárnap) délben kezdődik a Katalini országos vásár Pécsen a szigetikülvárosi vásártéren. Ez országos vásárunk, mivel ilyenkor szokott a nép tölre bevásárolni, mindenkor igen látogatott és népes szokott lenni. Ha az idő kedvez és az egész e héten tartott borus idő valami nagy esővel el nem mossa a vásárt, bizonyára látogatott lesz az most is.

— **(Helyszíni szemle a Tettyén.)** A városi közgyűlésen több ízben hangok emelkedtek már a tettyei bányászatot illetőleg, hogy az ottani szénbányászat nem káros hatású-e a vízvezetékre? Most legközelebb ezt illetőleg helyszíni szemlét fognak tartani a Tettyén. A helyszíni szemlére folyó hó 22-dikének délután 3 órájára hivta össze a polgármester a bizottság tagjait.

— **(Leütötte a gerenda.)** *Szabó József* siklósi ácsmester tegnapelőtt egy épülő házra a gerendákat akarta felrakni. Egy szál gerenda azonban rosszul volt elhelyezve a falon s egyszerre lezuhant épen az alatta álló *Szabó* fejére. Egész fejét összezúzta a súlyos gerenda a szerencsétlen ácsmesternek, kit eszméletlen állapotban vittek a kórházba. Életéhez nincs remény.

— **(Pályázat.)** A kaposvári kir. adóhivatalnál egy adóügyi állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári pénzügyigazgatóságához.

velem szemben olyan bántóan, közömbösen. Már ugyanis megfélemlített a hirneve. Ugy néz rám, mintha inkább a pokolba kívánna látni, sem hogy itt.

Gertrud zavarodottan mentegetődzött.

— Ha megérte volna a nagy dicsőségét az édesanyja! — sóhajtott most *Lydia*.

— Bizony nagy öröme vált volna szegénynek — felelte majdnem nyersen *Gertrud*, aki mindenáron erősnek akart mutatkozni, de egyszerre mégis hangos zokogásba tört ki.

Lydia ijedten karolta át és csillapította.

— Bocsásson meg, drágám, bocsásson meg, nem is gondoltam meg hirtelen, hogy milyen fájdalmat okozok önnek. Hiszen voltaképen ahhoz sem volt már jogom, hogy érdeklődjem az ön sorsa iránt.

— Ne túlozzon. Hanem az igaz, hogy már évek óta megszakitottuk még a levélbeli érintkezést is s így nem csodálhatja, hogy a barátságunk kihült.

— Nem én vagyok a hibás — emlékeztette *Lydia*.

— Igaz, én nem akartam folytatni a levelezést. De miről is írhattam volna. A nyomorúságomról, a küzdelemről, a szenvedésről.

— Szegény *Gertrudom*! Őszinte legyek? Azért kerestem fel, mert a boldogult bátyjának egyik barátja levélben kért, hogy tudakozódjam ön felől. Tudja ugy-e, hogy kit gondolok?

— *Stolzing*? — kérdezte elsápadva *Gertrud*.

— Igen, ő, a nagybátyám. De ha már ezt elárultam, többet is mondok. Szeretném *Bill*nek tudtára adni,

— Hiszen kézenfekvő dolog, hogy *Bill* gyöngéden érdeklődik *Gertrud* iránt.

— Olyan látszata van — jegyezte meg *Dick*.

— Most már mindent értek — mondta kiderült arccal *Lydia*. — Most már értem azt is, hogy miért kószarozott ki téged. Igaza van, értem a rajongó, nagy szerelmét. Olyan emberért, mint *Bill*, akár hétszáz eszten-deig is elvárhat az ember.

— Annál megatöbb a szerelmük, mert még csak nem is leveleztek egymással, amint most látom. Sajnálom mind a kettőt.

— Miért? Mert tartózkodók voltak.

— Jobb szerettem volna, ha *Bill* előbb nyilatkozik. Azt hiszem, a javára lett volna.

— Mit használt volna vele, ha ugy sem veheti el előbb, mint így.

— Mondd őszintén, nem hallottál semmi meggyalázót róla?

— De hogyan beszélhetsz ilyet?

— Nem ártana, ha tudakozódnál keveset. Nagyon lekötölezel engem is.

— Eszemben sincs. Mit gondolsz, én kövezzem meg erkölcsileg *Gertrudot*.

— Ha valaki nyomorogva, talán éhezve verejtékes munkával küzdötte fel magát olyan magaslatig, ahol ma *Gertrud* áll, akkor hitvány dolog volna azt hiesztelni, hogy a szegénynek reszkető lába nem botlott meg a görnyben. Olyan művésznőnél, mint ő, nem keresi a mulat senki és nem is tartozik senkire.

— Azt a férfit kivéve, aki a kezét kéri.

— **(Veréb helyett embert lőtt.)** Farkas Dezső siklói tanuló atyja kijavított revolverét vitte haza szerdán délután a puska-művestől. A fiut a kíváncsiság nógatta, hogy vajjon birna-e vele egy madarat meglőni. Atyja tudta nélkül egy golyót csent a szobából s rögtön megtölté a fegyvert és az udvaron egy verébre célzott, mely a ház előtti bokron vigan ugrándozott. A szerencsétlen fiu nem vette észre, hogy a bokron túl nagybátyja, Farkas Mihály dolgozott. A fegyvert elsütötte s nagybátyja orrát és orrcsontját összelötte. A szerencsétlent a kórházba szállították, hol élet s halál közt van.

— **(Fényes esküvő.)** Lauber Rezső dr. ma vezette oltárhoz Müllher Micikét néhai Müllherr Alajos kedves leányát. A fényes lakodalmi menet hosszú kocsisorban érkezett a városháza elé fél 4 órakor. A közgyűlési teremben, hol már előre fényes ünneplő közönség gyülekezett össze Hartl Gyula anyakönyvvezető adta össze a feleket. Magyar diszruhában lelkes beszéddel üdvözölte az új párt. Mint tanúk jelen voltak: Beck Gyula és Muttnyánszky Béla. A nyoszoló leányok Lauber Margit, Müllherr Mariska, Schafhauser Ilus és Bedő Panni voltak, vőfélyek pedig Lauber Dezső, Müllherr Ferenc, Lauber Viktor és Ptacsek Viktor. A polgári frigy megkötése után a székesegyházba ment az esketési menet, hol Békefi Remig dr. egyetemi tanár, Lauber Rezső dr. volt osztálytanára egyházilag is megáldotta frigyüket.

— **(Ezüst-lakodalom.)** Graumann János, városi törvényhatósági bizottsági tag és neje ma tartották házasságuk huszonötödik évfordulóját. Ez alkalomból a Polgári-Dalokör, melynek Graumann aelnöke, szerenáddal fogja ma este a jubiláló házaspárt üdvözölni.

— **(Rendkívüli közgyűlés.)** A pécsi és pécsvidéki tanítónők egyesülete nem,

mint azt annak idején megirtuk folyó hó 21-én hanem *folyó hó 20-án (hétfőn) délutáni 4 órakor* tartja rendkívüli közgyűlését a polgári leányiskola kézimunka termében.

— **(Árverés a zálogházban.)** A Zrinyi- és Gyár-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházban folyó hó 23-án, délután 2 órakor árverés tartatik, melyen a törvényben előirt határidőn túl meg nem hosszabbított, — ideértve a József-utcai zálogházban betett tárgyakat is — arany, ezüst ékszer és más zálogtárgyak nyilvánosan elárvereztetni fognak

Művészet, irodalom.

Király képek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. nov. 18.

Amint azt lapunk más helyén már megirtuk, Roskovics Ignác festőművész és Morelli Gusztáv fametsző tanár tegnap este Pécsre érkezvén, ma délelőtt tíz órakor a Zsolnay-gyárba hajtottak, hogy megtekintsék ama királyképeknek majolikára, illetve eozinra festett másolatait, melyeket Roskovics Ignác kartonjai után a gyár két fiatal művésze, Darilek Henrik és Nikelszky Géza készítettek s melyek a királyi várpalota termét fogják díszíteni.

Laikus emberek azt mondják, hogy a másoláshoz nem kell művészet, hiszen minden közepes tehetségű rajzoló képes arra, hogy kitűnő, éles konturás eredetiek után hasonló másolatokat készítsen.

A Zsolnay gyár ifjú művészei azonban nem »hasonlót« festettek, hanem tudatában művészi feladatuknak, ismerve azt a célt, melynek az általuk készitendő királyképeknek megfelelniök kell, hajsza pontossággal, remek ki-

vitelben s minden legcsekélyebb részletében az eredeti kartonoknak megfelelően reprodukálták a királyképeket, úgy, hogy a leggyakorlottabb művészi szem is alig tehet különbséget Roskovics kartonja és a fiatal festők munkája között.

Azt a dicséretet, melyet a Zsolnay-gyár festészeti ateliejének művészei méltán megérdemelnek, nem fejezhetjük ki jobban, mint-hogy a valósághoz hiven regisztráljuk a királyképek megalkotó mesterének, Roskovics Ignácnak elismerését, kit a képek hűsége annyira elragadott, hogy a gyár tulajdonosának szívből gratulált a nehéz munka sikeres megoldásához s örömet fejezte ki a fölött, hogy a királyképek kartonjai oly tehetséges fiatal művészek kezeibe került, mint a Zsolnay-gyár festői.

Sokkal könnyebb lett volna a festők helyzete, ha a Roskovics királyképeket vászonra másolhatták volna. Így azonban, midőn a kartonokat majolikára kell festeniök s számolniok ama hatásokkal is, melyeknek a majolikára festett színek az edzésnél és égetésnél ki vannak téve, nagy jelentőségűnek mondhatjuk Roskovics elismerését, melyhez teljeségében Morellitanár is csatlakozott.

Roskovics Ignácnak szűk körben elmondott s nem a nyilvánosságának szánt dicséret szavaiból azonban egy másik örvendetes konzekvenciát is vonhatunk le; azt tudniillik, hogy van városunknak egy ipartelepe, a Zsolnay-gyár, mely az ipart a művészi tökélyre emelte s a maga nemében találmányaival, gyártelepüknek és ateliejeknek berendezésével utolérhetlenek, sőt kiállják a versenyt a külföld minden hasonlózom gyáraival, melyeknek el kellett már eddig is a mi Zsolnay-gyárunkkal szemben versenyképtelenségüket ismerniök.

A királyképek ciklusa, amint itt a gyárban elkészül, a párisi világiállításra lesz kiállítva a magyar történelmi csarnokban.

— Még órá sem. Ha valaki el akar venni egy művésznőt, aki nevét, dicsőségét, vagyonát csakis az önmaga keserves munkájának, istenáldott tehetségének, ernyedetlen szorgalmának köszönheti, aki magában él Párisban, aki férfi és nőcigányok társaságában van állandóan, akkor le kell számolni azzal, hogy az ábrándok, illúziók, a holt remények és a döglött előítéletek temetőjén vezetett ez az út. És hidd el, nagyon mellékes az, hogy a szük ösvényt, amit az emberi törvények a tisztesség útjának neveznek, átlép-e az étellel való nagy küzdelme közben, vagy sem.

— Tehát te azt hiszed, hogy Gertrud nem lehet Bill felesége — mondta majdnem zokogva Lydia. — Hiszen ez a sorsnak szörnyű kegyetlensége volna.

NEGYVENEDIK FEJEZET.

— Mindjárt elkészülök. Csak kérem, fordítsa a fejét kissé balra.

Egy bársonykabátos fiatalember mondta e szavakat, miközben nagy sietve, durva papirosra krétával nöfejet rajzolt, Gertrud fejét.

Hiába keresnök a nagyhirű művésznő lelkében azt a bájos vonást, amivel egykor egész Lindenheimet megbabonázta. Nem is türelmes martirónő már, oh, dehogy is, hanem csupa életvidámság, szépség, büszkeség, aki gyönyörrel élvezi művészetének diadalait.

A fiatal festő, Didier addig könyörgött neki, hogy lerajzolhassa egy képes lap számára, miglen beleegyezett.

Jelenvolt Jessendy is, aki néhány hizelgő megjegyzés után megkockáztatta a kérdést:

— Megengedi, hogy a mellszobrát elkészíthessem?

— A jövő héttől kezdve a rendelkezésére állok, amikor csak tetszik — felelte Gertrud. Hiszen mester, csakis az ön munkája biztosíthatja nekem a halhatatlanságot — jegyezte meg mosolyogva.

— És a dicsőség? — kérdezte Jessendy.

— Asszony-dicsőség kárászéletü — mondta elábrándozva Gertrud.

E pillanatban belépett a komorna s egy névjegyet adott át.

Gertrud egy pillantást vetett a kártyára s összeráncolta szemöldökét; elsápadt.

— Valami alkalmatlan látogató talán? — kérdezte Jessendy. Ne fogadja.

— Ez volna a legjobb, ha bátorságom volna — szólott Gertrud.

— Kéretem — mondta végre rövid tusakodás után Lyndhurst kisasszonyt.

— Hiszen jó ismerősöm az amerikai leány — vágott most közbe Jessendy. Igen, igen, már jól emlékezem reá.

Lydia belépett, a többi vendég pedig hamarosan eltávozott.

NEGYVENEGYEDIK FEJEZET.

— Szolgálhatok egy csésze teával? — kérdezte Gertrud.

— Köszönöm, Gertrud, de kérem, ne viselkedjék

A ciklus, melynek egyes részleteiről már egy alkalommal lapunk művészeti rovatában körülményesen foglalkoztunk, tíz képből áll: 1. Szent Imre, 2. I. Béla, 3. Szent László, 4. Könyves Kálmán, 5. III. Béla, 6. II. Endre, 7. Szent Erzsébet, 8. IV. Béla, 9. Szent Margit és 10. III. Endre.

A képek mindegyike korhű jelmezekben van festve, a szövegek mintái a muzeumban őrzött, korszerű köntösök után vannak festve, az ékszerek és ékítmények pedig szintén részben az országos muzeumban őrzött ékszerek, részben pedig a sírokban tatált leletek után vannak mintázva.

A királyképek mindegyike pompás művészi alkotás. II. Endre a keresztések jelmezében, az arany bullával a kezében, I. Béla arca és alakja maga az erő és erős vihar-edzett vonásai szinte visszatükrözik azt a jelzőt, mely I. Bélát jellemezte: »mindent a karddal! Nem is képzelhetjük magunknak másképpen azt a szittya magyar királyt, ki megfeleségét a lengyel királyleányát is karddal szerezte meg magának, mint azt Roskovics, modell nélkül, fantáziája után festette.

A ciklusnak egyik legremekesebb alkotása »Szent Erzsébet« képe. Az alak korhű jelmezben van megfestve, de az arc láttára megdöbben minden magyar ember szíve, a lelkében támadt szívzaggató fájdalom, önkéntelen is könnyet facsar szeméiben, s áhitatosan térdre ereszkedve imába kezdenek ajkai. Mert »szent Erzsébet« képeinek szívjóságát visszatükröző lágy vonású arca, a mi örökké felejtetlen Nagy Asszonyunknak Erzsébet királynénak arca!

Imre király, ez a halvány nőies arcú, szőke férfi, az egész lényén elvonuló finomsággal, szintén egyik kitűnő alkotása Roskovics fantáziájának, mert csak így nézhetett ki külsőleg ez a király, kinek ártatlan, de erős lelke félelmet s boszút nem ismert, s csak ő lehetett képes arra, hogy élete ellen törő testvéreinek — megbocsájtson. S így ivekre menőleg lehetne írni e ciklusról minden egyes alakjáról, mely úgy az arcok jellemkifejezésével a ruhák s ornamentek korhűségével a kivitel művészi voltával méltó alkotásai Roskovicsnak.

A királyképek ciklusának befejezése, két történelmi csoportkép: »Szent István a keresztényvallást hirdeti« és »Szent István koronázása«, mely képek kartonjai már a napokban érkeznek a Zsolnay-gyárba másolás végett.

Morelli Gusztáv tanár ma délelőtt fényes felvételeket eszközölt a királyképekről, mely fényképeket a hírneves tanár lametszett kivitelében Roskovics Ignác festőművész diszalumba fogja gyűjteni, mely szintén a párisi világkiállításra kerül.

Ez alkalommal meg kell még említenünk Szikorszky Tade »secessio« ciklusát képe, valamint Abt Sándor festőművész huszár ciklusát is, mely szintén a világkiállításra kerül.

Roskovics Ignác festő művész és Morelli Gusztáv tanár holnap reggel utaznak vissza Budapestre.

Folyó sz. 52. Idénybérlet 52. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Vasárnap, 1899. november 19-én.

délután 3 órakor fél helyárrakkal

Méltóságos csizmadia.

Enekes bohózat 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Váraljai	Könyves	Kedélyes	Sebestyén
Hidvéghy	Delli	Klári	Tibor
Mallér	Németh	Jancsi	Nádasy
Erzsi	Baróthi	Jutka	Nagy

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal

Felhő Klári.

SZEMÉLYEK:

Özv. Abáné	V. Ágh	Csik	Németh
András fia	Könyves	Istók	Nádasy
Klári	Tiszayné	Viola	Jeszenszky
Katica	Lévay	Rokkáné	Nagy
Fátyol	Mezey	Gergő	Sarlay
Tenger	Pásztor	Szita	Sebestyén
Bálint	Delli		

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 18-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Lukács László pénzügyminiszter felelt Ugron Gábornak legutóbb tett interpellációjára. Az osztrákok által a valutaügyben az aranyak megtagadását jelentétkellenek és érvénytelenek mondta. Ha ki nem adnák is az aranyakat, csak az lenne a következménye, hogy az ötkoronások kibocsátása késedelmet szenvedne. De kijelenti, hogy az osztrák kormány az aranyakat kiadja a valuta-bizottság határozata dacára. Nem látja szükségét az önálló jegybanknak; nem látja a viszonyosságot megsértve.

Ugron Gábort nem nyugtatta meg a válasz. Mi az alkotmányos Ausztriával, nem pedig kormányával alkuszunk. Szól a kamatláb magasságáról. A kormány nem segíti a vidéki pénzügyeket. Budapesten az utolsó tizenöt év alatt minden bankár meggazdagodott, csak az nem, a ki dolgozott.

Tetszés követte Ugron beszédét, ki nem vette tudomásul a választ. A többség azonban tudomásul vette.

Rakovszky István interpellálta ezután a miniszterelnököt, mondván, hogy Deák műve nem áolta ki a próbát. A viszonyosság megsértése faktum. Mikép képzei Széll Kálmán a helyzetet január elsejétől?

Széll Kálmán miniszterelnök közbeszólások között felelte, hogy a kormány addig nem láthatja a viszonyosság megsértését, míg a terminus le nem járt.

Rakovszky István elfogadta a miniszterelnök választát; de a függetlenségi párt nem.

A legközelebbi ülése a Háznak kedden lesz. Ekkor terjeszti be Falk Miksa a kvótajelentését.

TÁVIRATOK.

— **A király Bécsben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ő felsége ma reggel Bécsbe érkezett és Schönbrunnba hajtatott.

— **A transzváli háboru.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A londoni »Daily News«-nek jelentik Durbanból tizenegyedik kelettel, hogy kétezer búr Tembedirft előtt áll, honnan portyázó csapatokat küldenek portugál területre szarvasmarháért.

A »Times«-nek jelentik Lourenco-Marquezból tizenhetedik kelettel, hogy tizenhatodikán kelt ladysmithi jelentések szerint a búrok éjjel-nappal ágyúzzák a várost, mely nagyon szorult helyzetben van. Négyezer boer egyesült az Escourt mellett álló hadakkal hogy az angol póthadoszlopnak utját állják, Tugella folyónak egyik hidját elpusztították. A portugálok sáncokat állítanak a határon. Johannesburgban a külföldiek tartózkodási bizonyítványát egyszer hetenkint revideálják.

Fokvárosból jelentik november tizenhetedik kelettel: Az »Orbana« gőzös ezer főnyi angol katonasággal és egy egészségügyi osztállyal ma ideérkezett.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi november hó 18. napján tartott betavasárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza uj 7.—7.20; ó —.—.—.—; kétszeres uj 6.20—6.40; rozs ó —.—.—.—; uj 6.—6.20; árpa ősz 5.40.—5.60.; — tavaszi —.—.—.—; zab tavaszi 5.—5.20; uj —.—.—.—; búkköny —.—.—.—; kukorica ó 0.00—0.00; uj 4.60—4.70. széna 1.60—2.—; szalma 1.—1.20

Kínálat: erős, mintegy 500 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Eladó.

Finom csemege-szőlő

kilója 35 kr., szagos 45 kr.

Dr. Németh Arthur ügyvédnél
 Pécs, Apáca-utca 6. sz. a.

4677. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dárdai takarékpénztár végrehajthatónak Balits Peró és Balits Vinko baranyavári lakos végrehajtást szenvedett ellen 100 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén lévő Baranyavár községben a 868. sz. betétben felvett 104., 105. hrsz., 117. házsz. ingatlanra 315 frt kik. árban, ugyanott † 1281/8. hrsz. ingatlanra 52 frt kik. árban, † 2016/1. hrsz. ingatlanra 187 frt kik. árban a 233. sz. betétben foglalt 1—3 sorsz. 232. hrsz. ingatlanra 589 frt megálapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi december hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 31 frt 50 kr., 5 frt 20 kr., 18 frt 70 kr., 58 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszi. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi július hó 28-án.

Dr. Molnár albiró helyett:

Székács,
 kir. albiró.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghüleséknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; fő raktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter-czégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

Egy, a híres „Peterlongo” **Insbbrucki** czégtől származó dupla lancaster

vadászpuska

(Rosendamast) olcsó áron eladó.

Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Egy teljesen felszerelt és berendezett

jó pincze

800 hect. hordóval bérbeadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Németh József

férfi- és gyermek-ruha üzlete.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **f. é. szeptember hó 1-én az Irgalmasok-utca 12. sz. alatt** (a volt „Béka” üzlethelyiségében) a mai kor igényeinek megfelelő

kész

férfi- és gyermek-ruha

üzletet

nyitottam, melylyel kapcsolatban egy **szabó-műhelyt** is felállítottam, hol a **legelegánsabb öltönyök a legjutányosabb ár mellett** úgy készen, mint mérték után megrendelhetők.

Midőn tehát a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérem, vagyok Pécsett, 1899. október hóban

kiváló tisztelettel

NÉMETH JÓZSEF.

Miért nem volt vége a világnak november 13-án?

Nem azért, mert Tiszay budgetje megkívánja Szulamithnak, az idény e slágerjának még többszöri előadását.

Azért sem, mert a közös kvóta-bizottságok már közelednek egymáshoz.

Sima ur rehabilitációja meg éppenséggel nem volt az okozója.

Hanem az:

Hogy Horváth Pali kitünő népzenekeara oly szépen játszott vasárnap este a „Nádor-kávéházban”, hogy még az ég is könnyeztet rajta.

Nyilván e fenséges zene által okozott szórakozásból felejtett el a „Biela” üstökös összeütközni a földdel és mint valami szemérmes leányzó, megszégyenülve sompolygott tova.

Aki mindezeket nem hiszi, kérdezze meg **Büttner Józsefet**, a „Nádor-kávéház” bérlőjét. Ő maga is e fenséges játék hatásától elbűvölve, tüstént szerződött az egész téli idényre Horváth Pál zenekarát, **ki mátol kezdve minden este hangversenyezni fog a „Nádor-kávéházban”.**

Mint hogy a kávéház egész éjjel nyitva van, ki ne örülne annak, hogy jó cigányzene és kitünő hávéházi italok mellett a régi híres 48-as kávéházban tölthet végre-alahára egy kellemes estét.

Kizárólagos

posztógyári raktár

(Apáca-utca 2. Takarékpénztári új palota)

angol, brünni, gráci és honi gyártmányu szövetekben.

Mint hogy a legnagyobb gyárosokkal közvetlen összeköttetésben állunk, könnyen elképzelhető, hogy urak

30—40% megtakarítással

ruházkodhatnak, mit már az első kísérlet mutat.

Leichner és Fleischer
egyedüli posztógyári raktár.

Karancs községi hitelszövetkezet

1899. november 26-án délután 3 órakor saját helyiségében

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a tagok az alapszabály 25. és 26. §-ai értelmében azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a mennyiben a fenti napra kitűzött közgyűlésen a tagok az alapszabály-módosításhoz szükséges 2/3 többségben meg nem jelenének, az új közgyűlés **1899. december hó 3-ikára** tűzetik ki, a mikor is az, tekintet nélkül a megjelenő tagok számára, határozatképes leendő. — **Napirend:** 1. Az országos központi hitelszövetkezetbe való belépes. 2. Az alapszabályok módosítása. 3. Egy felügyelő bizottsági tag választása.

Kelt Karancson, 1899. évi november 17.

Az igazgatóság.

Szabó Testvérek

Pécsett, Király-utca 34.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy helyben a fenti cím alatt egy, a kor igényeinek teljesen megfelelő

illatszer- és fodrász-kellékek üzletet

nyitottunk. Raktáron tartunk: **beretvakéseket, bajuszkötőt, hajsütőgépeket, sarló alaku hajbetéteket** minden színben, **kézi- és borotváló-tükröket, zseb- és nyélfésűket, fogkeféket, szobaillat és füstölőket, szappanokat**

Ujdonságok:

Folyékony Brillantin, Szájmosó viz, Mandula olaj, Párisi és berlini hölgypor, Viasz-pomade, egy most feltalált szappan, mely a borotválás után eltünteti a bőrrepedést, Cham-poing american, hajnövesztő.

Miután mindent nagy mennyiségben vásárlunk be, ezáltal lehetővé tétetik az, hogy olcsóbban, mint bárhol, adhassuk el czikkeinket.

Olcsó árak, Kouláns kiszolgálás!

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyyszög méter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Arjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

kocsi átjárók, földalati folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött üveg) és színes sodrony-betét-, vagy a nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserépüvegből különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens,

Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgiai és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

Szabadalmazott préselt üvegbetűk.